

26.07.2013 Nr. 23/6549
La nr.06/2-4093 din 18 iunie 2013

Ministerul Economiei

Cu referire la proiectul de Lege privind etichetarea energetică și proiectul de Lege privind modificarea și completarea unor acte legislative, prezentate spre avizare, expunem următoarele.

La proiectul de Lege privind etichetarea energetică:

1. Proiectul se va completa cu clauza de adoptare a Legii în care se va menționa categoria acesteia, în conformitate cu art.7 și art.27 din Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative.

2. La art.2 alin.(2) lit.a) din cadrul sintagmei tautologice „produse foste în utilizare „second-hand”” se va exclude cuvântul „second-hand” sau se va redacta prin folosirea oricărui din aceste sensuri.

3. Art.3 din proiect definește noțiunea de „distribuitor de produs, distribuitor sau dealer”. O definiție a termenului *distribuitor* – agent economic din lanțul de distribuție, altul decât producătorul sau importatorul, care plasează produse pe piață și asigură transferul titlului de proprietate asupra produsului de la producător la consumator, se regăsește în Legea nr.105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor. În scopul evitării eventualelor paralelisme sau contradicții cu alte acte legislative, se recomandă excluderea acestei noțiuni din proiect. Mai mult, în conformitate cu art.18 alin.(3) din Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001, în cazul în care proiectul de act legislativ cuprinde prevederi din legislația în vigoare, acestea, de regulă, nu se reproduc, dar se face trimitere la ele.

4. În cuprinsul art.4 alin.(1), art.14 alin.(1) se va revizui sintagma „elaborează acte legislative și normative”, întrucât sintagma „acte normative” este o noțiune generică pentru toate categoriile de acte, implicit cele legislative. De altfel, competența constă în elaborarea de proiecte de acte normative și nu de acte propriu-zise.

5. Proiectul nu operează cu o terminologie unitară, fiind utilizate noțiunile de „plasate pe piață” (art.3), „a pune pe piață” (art.5 alin.(1)), „puse spre vânzare, închiriere și distribuire” (art.6 alin.(1)), „introduc pe piață” (art.10). Textul proiectului urmează a fi conformat terminologiei legislației în vigoare. Astfel, Legea nr.105-XV din 13 martie 2003, definește noțiunea de *plasare pe piață* drept acțiunea de a face disponibile produsele pe piața Republicii Moldova, inclusiv păstrarea lor în scopul distribuirii, oferirii prin vânzare sau prin oricare altă formă de transmitere contra plată ori cu titlu gratuit. Respectiv, în proiect se va face uz de termenul legal „plasare pe piață”.

MINISTERUL ECONOMIEI AL REPUBLICII MOLDOVA	
Nr. de înregistrare	7877 1
Indexul	
" 30 "	04 an 13

De menționat că, potrivit principiilor de bază ale legiferării statuate la art.4 din Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001, actul legislativ trebuie să fie în concordanță cu cadrul juridic existent.

6. La art.5 alin.(3) sintagma „cu privire la achiziții publice eficiente” se va substitui cu sintagma „cu privire la eficiența procedurilor de achiziție publică”.

La art.6:

7. La alin.(1) în referința la data adoptării Legii nr.131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat, luna se va indica cu litere. Această observație este valabilă și pentru alte acte legislative la care se face trimitere în proiect.

8. Alin.(2) stabilește obligația furnizorului de a conforma produsul în termen de 3 zile lucrătoare cerințelor prevăzute în prezenta lege și reglementările tehnice corespunzătoare pentru etichetă și fișă, în cazul în care Agenția pentru protecția consumatorilor (în continuare – Agenție) identifică că un produs nu corespunde respectivelor cerințe. Această prevedere se va elucida indicându-se momentul de când urmează a se calcula acest termen, spre exemplu, din momentul expedierii prescripției privind înlăturarea încălcărilor. De altfel, termenul de 3 zile nu este corelat cu art.29 alin.(4) din Legea nr.131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, potrivit căruia persoana supusă controlului este obligată să înlătore încălcările indicate în prescripție în termen de cel mult o lună de la data înmînării acesteia contra semnătură sau de la data expedierii ei prin scrisoare recomandată ori în alt termen, mai mic, stabilit expres în prescripție.

În plus, acest alineat în redacția actuală nu se regăsește în cadrul articolului în care este încorporat, deoarece constituie în sine o obligație în raport cu furnizorul de produse și nici de cum o atribuție a Agenției, după cum este intitulat art.6 unde este amplasată respectiva normă.

9. Sintagma „în cazul în care neconformitatea persistă” de la alin.(3) este una defectuoasă, deoarece nu corespunde condițiilor predictibilității și preciziei normelor juridice, precum și dispune de un caracter ambiguu. Se consideră imperioasă redactarea acesteia precum - în cazul neînlăturării în termenul prevăzut la alin.(2) a indicațiilor din prescripție privind înlăturarea încălcărilor. Potrivit proiectului, în această ipoteză Agenția este în drept „să aplice sancțiuni în valoare și în conformitate cu procedura stabilită de legislația în vigoare”. Semnalăm că, o asemenea prevedere este contrară art.29 alin.(6) din Legea nr.131 din 8 iunie 2012, care stipulează că, în cazul în care persoana supusă controlului nu înlătură încălcările legislației în termenul stabilit la alin. (4), organul de control este obligat să emită repetat prescripția, cu stabilirea unui nou termen de pînă la o lună de la expirarea termenului fixat în prima prescripție.

Și doar în cazul în care persoana supusă controlului nu înlătură încălcările legislației în termenul stabilit la alin. (6) după emiterea repetată a prescripției, organul de control care a emis prescripția aplică față de persoana în cauză sancțiunile prevăzute de legislație.

O derogare de la aceste norme, stabilită la art. 29 alin. (9) din legea prenotată, dispune că, în cazul existenței unui pericol pentru viața și sănătatea oamenilor sau pentru ordinea publică ori în cazul în care a fost depistat un prejudiciu evident cauzat persoanelor terțe în urma încălcărilor, controlorul întocmește un proces-verbal de aplicare a sancțiunii imediat după emiterea actului de control.

Prin urmare, mecanismul efectuării controalelor, implicit specificul actului de control sunt consfințite în Legea nr.131 din 8 iunie 2012. O deviere de la prevederile acesteia lipsește de justificare existența însăși, precum și eficiența Legii menționate. Or, la elaborarea, adoptarea și aplicarea actului legislativ trebuie să se respecte principiile oportunității, coerenței, consecvenței și echilibrului între reglementările concurente.

10. De altfel, sintagma „sanctiuni în valoare” de la art.6 alin.(3) este eronată, or sancțiunile nu au valoare, ci mărime.

11. În baza textelor de lege citate supra, se va revizui și alin.(4) art.6 din proiect vizînd nerespectarea a doua oară a prescripțiilor privind lichidarea încălcărilor. Atenționăm că, sesizarea de către Agenție a autorităților abilitate cu dreptul de reglementare, supraveghere și control privind luarea măsurii respective de restricționare sau interzicere a plasării pe piață a produsului în cauză ori retragerea acestuia de pe piață nu poate constitui de sine stătător o justificare pentru întreprinderea acestor acțiuni. Temeiurile exercitării acestor măsuri trebuie să fie expres stabilite prin lege. Astfel, cu titlu exemplificativ, invocăm art.7 alin.(3) din Legea nr.105-XV din 13 martie 2003, prin care se interzice producerea, depozitarea, plasarea pe piață și comercializarea produselor, prestarea serviciilor care nu corespund cerințelor obligatorii stabilite în documentele normative sau care, utilizate în condiții normale, pot pune în pericol viața, sănătatea, ereditatea și securitatea consumatorilor.

12. La art.6 alin.(3) referitor la abilitarea Guvernului cu prerogativa de a aproba reglementări tehnice privind fișa, eticheta și amplasarea acesteia pentru fiecare produs aparte, se va revizui prin indicarea că, respectivele reglementări se atribuie unei grupe de produse, și nu unui produs anume. Or, este oportună și suficientă reglementarea unor categorii de produse și nu fiecare produs separat. Mai mult ca atât, cerințele față de conținutul reglementărilor, sunt statuate la art.4 alin. (4) din Legea nr. 420-XVI din 22 decembrie 2006 privind activitatea de reglementare tehnică. Potrivit acestora, reglementarea tehnică prevede, drept elemente: descrierea grupei produselor sau serviciilor la care se referă reglementarea tehnică respectivă și natura riscurilor ce urmează a fi evitate; grupele de produse sau servicii din domeniile reglementate supuse evaluării conformității; cerințele esențiale pentru grupele de produse sau servicii respective ș.a.

De altfel, textul de la art.7 alin.(1) și (3) se dublează în partea ce ține de specificarea în reglementări tehnice a conținutului etichetelor produselor ce cad sub incidența prezentei legi.

13. La art.9 lit.a) se va exclude sintagma „cînd este relevant”, deoarece informațiile privind consumul de alte forme de energie la fel se aduc la cunoștința utilizatorilor finali cînd este cazul doar.

14. La art.10 sunt eronate referințele la legislația statelor-membre ale Uniunii Europene. De asemenea, aplicabilitatea cerințelor legislației relevante a Uniunii Europene este determinată de procedeele de modificare, completare sau elaborare a actelor normative naționale armonizate cu cerințele comunitare, ulterior aceste norme juridice devenind parte componentă a dreptului național.

A se vedea în acest sens observațiile din declarația de compatibilitate a Centrului de armonizare a legislației.

15. Cuprinsul art.12 referitor la vânzarea la distanță și alte forme de vânzare se va revizui prin prisma art.11 „Informarea cumpărătorilor și a beneficiarilor” din Legea nr.284-XV din 22 iulie 2004 privind comerțul electronic.

16. Titlul art.13 „Libera circulația” nu corespunde conținutului articolului respectiv, care se referă la interdicția afișării pe produse a altor etichete, marcaje, simboluri sau inscripții care nu sunt conforme cerințelor prezentei legi, precum și la prezumția de conformitate a etichetelor și fișelor de pe produse cu prevederile prezentei legi.

17. La art.14 sursa publicării se va indica de o manieră completă, precum Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

18. Textul de la art.16 alin.(3) referitor la survenirea răspunderii prevăzute de legislația în vigoare în caz de nerespectare a prevederilor prezentei lege, este declarativ și urmează a fi exclus, în virtutea caracterului obligatoriu al normelor punitive concrete.

19. Vis-a-vis de structurarea dispozițiilor, este necesară conformarea proiectului prevederilor art.32 alin.(5) și (6) din Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001, care stipulează că, elementul structural de bază al actului legislativ este articolul. Articolul poate fi compus din alineate numerotate cu cifre arabe, luate între paranteze. Alineatul poate avea diviziuni, însemnate, de regulă, cu litere latine mici și o paranteză. În cazul unor structuri mai complexe, aceste diviziuni se numerotează cu cifre arabe și o paranteză. Diviziunile numerotate cu cifre pot avea subdiviziuni însemnate cu litere latine mici și o paranteză. În cazul în care subdiviziunile sau diviziunile însemnate cu litere latine se împart, componentele lor se înseamnă cu cratimă. Totodată, menționăm că, un singur articol nu poate constitui un capitol separat, pentru aceasta fiind necesare cel puțin două elemente structurale (a se vedea capitolele VI și VII).

La proiectul de Lege privind modificarea și completarea unor acte legislative:

20. Enunțurile de la art.I ce vizează amendarea Legii nr.142 din 2 iulie 2010 cu privire la eficiența energetică se vor expune într-un singur alineat. De altfel, propunerea de modificare nu corespunde conținutului articolului în care se încorporează (art.21 „Finanțarea măsurilor de eficiență energetică de către terți”).

La art.II:

21. Propunerea de completare a art.19 din Legea nr.96-XVI din 13 aprilie 2007 privind achizițiile publice, cu obligativitatea publicării anunțului de intenție pentru contractele de performanță energetică, indiferent de valoarea estimativă a acestora, necesită examinare suplimentară. În viziunea noastră, respectiva obligație trebuie să se regăsească în Legea nr.142 din 2 iulie 2010 cu privire la eficiența energetică, care cuprinde reglementări speciale referitoare la *contractul de performanță energetică* – contract între beneficiarul și furnizorul unei măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice, conform căruia investițiile în această măsură sînt proporționale nivelului, convenit prin contract, de îmbunătățire a eficienței energetice. Or, potrivit art.7 din Legea nr.96-XVI din 13 aprilie 2007, relațiile privind achizițiile publice sînt reglementate de prezenta lege și de alte legi, de hotărîrile Guvernului adoptate în conformitate cu prezenta lege.

22. Inițiativa de completare a art.27 cu încă un alineat (3) se consideră a fi nejudicioasă sub aspect tehnic, întrucît un alineat trei deja există, dar și sub aspect juridic. De menționat că, potrivit art.27 alin.(2) din Legea nr.96-XVI din 13 aprilie

2007, caracteristicile obiectului achiziției trebuie să corespundă cerințelor autorității contractante privind calitatea, eficiența, testarea, securitatea, dimensiunile, simbolurile, terminologia, ambalajul, modul de transportare, marcarea, etichetarea, procesele și metodele de producere, precum și procedeele de determinare a conformității lui cu cerințele documentelor de licitație. Prin urmare, exigența ce se intenționează de a insera în lege, și anume că, caracteristicile bunurilor, lucrărilor, serviciilor și a clădirilor care fac obiectul achiziției publice și cad sub incidența legislației privind eficiența energetică, trebuie să corespundă celor mai înalte criterii de performanță și să aparțină celei mai înalte clase de eficiență energetică, ține de conținutul documentației standard - documentație care cuprinde toate informațiile legate de obiectul contractului de achiziții publice și de procedura de atribuire a acestuia, inclusiv caietul de sarcini sau, după caz, documentația descriptivă. De altfel, obiectul de reglementare al Legii nr.96-XVI din 13 aprilie 2007 îl constituie *achiziția publică* - procurare de bunuri, executare de lucrări sau prestare de servicii pentru necesitățile uneia sau câtorva autorități contractante, și nu achiziția clădirilor în special, după cum induce textul proiectului.

23. Completările operate la art.45 necesită a fi adaptate conținutului articolului supus amendamentelor, implicit normelor de tehnică legislativă. Astfel, sintagma „prețul total” se va exclude, întrucât menținerea respectivei ar dubla normele în vigoare de la art.45 lit.b) și lit.c) din Legea nr.96-XVI din 13 aprilie 2007. De asemenea, se va exclude sintagma „la finele executării lucrărilor” inserată la lit.c), deoarece respectiva prevedere vizează criteriile desemnării ofertei celei mai avantajoase economic, drept oferta câștigătoare în cazul contractelor de achiziții publice de servicii, și nu de lucrări (specificat la lit.b)).

Respectiv, textele ce se propun a fi completate se vor identifica cu termenul „sintagmă”. Totodată, sintagma „și în continuare conform textului” se va exclude fiind de prisos.

La art.III:

24. **Modificarea și redarea unui nou cuprins art.17 din Legea nr.397-XV din 16 octombrie 2003 privind finanțele publice locale nu-și găsește justificare în nota informativă la proiect.**

25. Prevederea de la alin.(1) art.17, privind abilitarea Guvernului cu competența de a aproba Regulamentul privind serviciile energetice, este în dezacord cu propunerea de la art.I din același proiect, unde se substituie sintagma „Regulamentul privind activitatea societăților de servicii energetice” cu sintagma „Regulamentul privind furnizarea serviciilor energetice” (art.21 alin.(1) din Legea nr.142 din 2 iulie 2010).

26. Avînd în vedere multiplele divergențe de opinii cu Ministerul Finanțelor în raport cu amendamentele propuse la Legea nr.96-XVI din 13 aprilie 2007 privind achizițiile publice și Legea nr.397-XV din 16 octombrie 2003 privind finanțele publice locale, este imperativă examinarea suplimentară a acestora pentru a se decide pe principii reciproc acceptabile.

La art.IV:

27. La art.344 alin.(2) lit.1) din Codul contravențional se va lua în considerație obiecția de la pct.3 din prezentul aviz.

28. În virtutea principiului individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, statuat la art.9 din Codul contravențional, la aplicarea legii contravenționale se ține cont de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de persoana făptuitorului și de circumstanțele atenuante ori agravante. În calitate de sancțiune pecuniară, amenda se aplică în cazurile și în limitele prevăzute de prezentul cod (art.34). Amenda se aplică persoanelor fizice de la una la 150 de unități convenționale, iar persoanelor cu funcție de răspundere – de la 10 la 500 de unități convenționale. Amenda aplicată persoanelor juridice este în limitele stabilite de articolul din partea specială a cărții întâi a prezentului cod, după caz, de la 10 la 500 de unități convenționale. De menționat că, potrivit art.17 alin.(2) din Cod, persoana juridică răspunde contravențional în cazul în care norma materială din partea specială a cărții întâi prevede expres sancționarea ei.

Prin urmare, sancțiunile de la art.344 alin.(2) lit.1)-o) „amendă de la 200 la 300 unități contravenționale” și „amendă de la 100 la 200 unități convenționale” necesită a fi elucidate în partea ce vizează categoria de subiecte pasibile de răspundere contravențională.

29. Proiectele urmează a fi coordonate și cu Agenția Achiziții Publice, precum și cu Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor întru consultarea opiniei acestora în raport cu textul proiectelor prezentate.

Viceministru

Nicolae EȘANU